

Sant Jordi i el drac

Sant Jordi i el Drac de Montblanc

Fa molt de temps, en un poble petit als peus d'una muntanya, anomenat Montblanc, hi vivia gent treballadora i alegre. Els seus camps estaven plens de rosers i els carrers ressonaven amb els cants dels ocells. Però una cosa ombrava la felicitat del poble: un drac enorme que vivia en una cova fosca als afores.

El drac tenia escames negres com la nit, ulls que brillaven com foc i una cua llarga i punxeguda. Cada dia, sortia de la seva cova i es menjava tot el que trobava: les ovelles dels pastors, els fruits dels arbres i fins i tot els animals dels camps. Els vilatans, desesperats, es van reunir a la plaça major.

—“No podem viure així!” —va dir un pagès amb veu tremolosa.

—“Hem de fer alguna cosa!” —va afegir una dona mentre abraçava el seu fill petit.

El rei, un home savi i bo, va tenir una idea trista, però necessària:

—“Cada dia, li donarem un animal perquè el drac no ens ataquí.”

Així ho van fer. Però un dia, no va quedar cap animal per donar-li. El cor del rei es va omplir de tristesa quan es va adonar que ara haurien

de lliurar... una persona.

Es va fer un sorteig just, i el paper amb el nom va sortir a la princesa Elisenda, la filla del rei. La princesa, encara que tenia por, era valenta i no volia que el seu poble patís més.

—“Aniré jo,” —va dir amb veu ferma, mentre les llàgrimes li brillaven als ulls.

Amb un vestit blanc com la neu, la princesa va marxar cap a la cova del drac. El camí era llarg i ombrívol, i el vent xiulava entre els arbres com si plorés per ella. Quan va arribar a la cova, el drac va sortir arrossegant-se, obrint la boca plena de dents afilades. La princesa va tancar els ulls, esperant el pitjor...

De cop i volta...

Un soroll de cascalls va omplir l'aire! La princesa va obrir els ulls i va veure un cavaller sobre un cavall blanc, amb una armadura que brillava sota el sol. Era Sant Jordi!

—“No tinguis por, princesa!” —va cridar ell, brandant una llança llarga i daurada.

El drac, enfurismat, va rugir i va llençar una llengua de foc cap a Sant Jordi. Però el cavaller va esquivar l'atac amb agilitat. El drac va atacar una altra vegada, però Sant Jordi va saltar i, amb tota la seva força... Paf! Li va clavar la llança al cor del drac.

Quan el drac va caure a terra, alguna cosa meravellosa va passar: del seu cor va néixer un roser vermell, amb les roses més boniques que ningú havia vist mai. Sant Jordi en va collir una i la va oferir a la princesa.

—“Aquesta rosa és un símbol de coratge i d’amor,” —va dir amb un somriure.

La princesa i Sant Jordi van tornar al poble junts, on tothom els va rebre amb alegria. I des d’aquell dia, cada 23 d’abril, a Catalunya es recorda aquesta història regalant roses i llibres.

I vet aquí per què:

- La rosa representa la que va néixer del drac.
- El llibre recorda que Sant Jordi és el patró dels lectors i de la saviesa.

I així, cada any, els carrers s’omplen de colors, històries i amor, gràcies a un cavaller valent i un poble que va creure en la màgia.